

KIELILLÄ PUHUMISEN TARKOITUS

Tutkittaessa kielillä puhumisen aihepiiriä, on tärkeä ymmärtää, mikä tämän hengellisen lahjan tarkoitus oli. Mikä Jumalan tarkoitus oli, kun Hän antoi tämän ylikuunnollisen kyvyn puhua vierailia kielillä?

Mahdollisia näkemyksiä.

On olemassa kolme pääasiallista näkemystä kielillä puhumisen tarkoituksesta:

a) Näkemys, että tarkoituksia oli useita. Kielillä puhumisen lahja annettiin

- i. uskovan itsensä rakentamiseen
- ii. käytettäväksi rukouskielenä
- iii. seurakunnan rakentamiseksi
- iv. tunnusmerkiksi

b) Näkemys, johon sisältyvät kaikki edellä mainitut, ja että lisäksi kielet olivat todisteena Pyhän Hengen kasteesta.

c) Lahjan päätarkoitus oli toimia tunnusmerkinä. Sen toissijainen merkitys oli toimia seurakunnan rakentamiseksi. Oli mahdollista käyttää kieliä rukouksessa, mutta tämä ei ollut lahjan tarkoitus. Itsensä rakentaminen ei ollut milloinkaan ollut Jumalan tarkoituksena, kun Hän antoi tämän lahjan.

Todistusaineistoa siitä, että c) on oikea näkemys - kielillä puhumisen tarkoitus oli ensisijaisesti toimia merkinä ei-uskville.

1. Kun kielillä puhuminen mainitaan ensimmäisen kerran UT:ssa, Herra Jeesus luokittelee sen tunnusmerkiksi: *Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä* (Mark 16:17). UT:ssa ei koskaan puhuta profetian, tiedon sanojen, viisauden sanojen, jne. armolahjoista merkkeinä. Tämä antaa välittömästi ymmärtää, että kielten tarkoitus eroaa näistä muista lahjoista.

2. Kaikista Apostolien tekojen kirjassa esiintyvistä tapauksista käy selvästi ilmi, että kielillä puhumisen lahja oli tunnusmerkki. Apostolien tekojen luvussa 2 se oli merkki Israelin kansalle. Apostolien tekojen luvussa 10 se oli merkki siitä, että pakanat voivat kuulua Kristuksen ruumiiseen. Apostolien tekojen luvussa 19 se oli merkki siitä, että Johanneksen opetuslapset voivat kuulua Kristuksen ruumiiseen. Kielillä puhumisen lahjaa ei käytetty milloinkaan Apostolien teoissa itsensä rakentamiseen, seurakunnan rakentamiseen tai rukoukseen.

3. Paavali ilmoittaa ehdottoman varmasti jakeessa 1 Kor. 14:22, että *'kielet eivät siis ole merkiksi uskville, vaan niille, jotka eivät usko.'* Hän ei milloinkaan ilmoita ehdottomasti, että *'kielillä puhuminen on tarkoitettu rukouskieleksi'* tai että *'kielet on tarkoitettu itsensä rakentamiseksi'* tai että *'kielet ovat seurakunnan rakentamiseksi'*. Ainoa UT:sta löytyvä ehdoton lausunto, joka koskee kielillä puhumisen tarkoitusta, on se että *'kielet ovat merkiksi'*. Tämä tekstijakso selittää myös, että kielet olivat merkki ensisijassa epäuskvoisille juutalaisille. Tämä armolahja annettiin apostolien sanoman oikeaksi todistamista varten ja juutalaisten vakuuttamiseksi siitä, että tämä 'uusi' sanoma tuli itse Jumalalta. Jokaisessa UT:n kielillä puhumista käsittelevässä kohdassa painotetaan sen toimimista *merkinä*.

4. Kielillä puhumisen tarkoitus ei voi olla itsensä rakentaminen seuraavista syistä:

a) Kaikki Pyhän Hengen armolahjat annettiin *yhteiseksi hyödyksi* (kts. 1 Kor. 12:7). Mitään lahjaa ei ole annettu uskovan itsensä rakennukseksi. Jos tämä olisi ollut kielillä puhumisen tarkoitus, silloin tämä lahja olisi ollut luonteeltaan erilainen kuin kaikki muut lahjat. Kaikki armolahjat oli tarkoitettu yhteiseksi hyödyksi.

b) Jos se olisi tarkoitettu itsensä rakentamiseksi, jokaisen uskovan pitäisi puhua kielillä. Näin ei asia selvästikään ollut. Paavali kysyy: *'Eiväthän kaikki puhu kielillä?'*

c) Vaikka jotkut väittävät, että itsensä rakentaminen jotenkin hyödyttää seurakunnan rakentamista, asia ei selvästikään voi olla näin, koska Paavali asettaa itsensä rakentamisen vastakohtaksi seurakunnan rakentamiselle jakeessa 1 Kor. 14:4.

d) Jakeessa 1 Kor. 14:4 ei ole mitään viittausta yksityiseen rukoukseen. *Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.* Asia yhteys käsittelee *julkista osallistumista paikallisseurakunnan kokoukseen.* Paavalin perustelun mukaan kielillä puhujan pitäisi rakentaa muita, mutta jos tämä osallistuu julkisesti paikallisseurakunnan kokoukseen ilman kielten selittäjää, seurauksena on itsensä rakentaminen. Kielillä puhuva rakentaa itseään on vain puolet kyseisestä jakeesta, eikä sitä voi irrottaa yhteydestään ja käyttää opettamaan, että puheena olevan hengellisen lahjan tarkoitus olisi itsensä rakentaminen. Paavali opettaa, että sellainen on oikeastaan tuon lahjan väärinkäyttöä.

5. Vaikka olikin mahdollista käyttää kieltä rukouksessa, UT:ssa ei missään ilmoiteta tai edes viitata siihen, että tämä olisi lahjan tarkoitus. Pankaa merkille seuraavat seikat:

a) Kohdassa 1 Kor. 14:2 sanat *'kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle'* eivät tarkoita rukouksessa puhumista. Tämän tekstikohdan aiheena ei ole rukous, vaan julkinen osallistuminen paikallisseurakunnan kokoukseen. Paavali selittää, mitä hän tarkoittaa seuraavassa lauseessa, *'ei häntä näet kukaan ymmärrä.'* Toisin sanoen, yhteiseen kokoukseen ilman selittäjää osallistuva kielillä puhuja puhuu ainoastaan Jumalalle siitä yksinkertaisesta syystä, että vain Jumala ymmärtää mitä hän puhuu. *W E Vine* sanoo tästä jakeesta näin: *'Olosuhteet, joihin tässä viitataan ovat sellaiset, että kukaan muu kuin kielten selittäjä ei voinut ymmärtää mitä sanottiin.'*

b) Jakeessa 1 Kor 14:15 Paavali sanoo: *'Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni.'* Taustalla on taas julkinen osallistuminen paikallisseurakunnan kokoukseen. Paavali ei tässä sano: *'Paikallisseurakunnassa minä toisinaan rukoilen kielillä puhuen ja toisinaan rukoilen kielellä, jota kaikki ymmärtävät.'* Hän on jo tuominnut rukoilemisen kielillä seurakunnassa ja hän tekee sen jälleen seuraavassa jakeessa. Paavali tarkoittaa, että hän kyllä rukoilee hengellensä, mutta samalla hän rukoilee kielellä, jota voidaan ymmärtää. Molemmat ovat tarpeellisia paikallisseurakunnassa toisten kuullen tapahtuvalle rukoukselle henki ja ymmärrys. *W E Vine* sanoo: *'Ihmisen korkeimman osan, hengen, ja hänen ymmärryksensä, järkensä, pitää toimia yhdessä, oli sitten kyseessä rukoileminen tai laulaminen.'* Seuraavassa jakeessa Paavali kuvailee, miten joku rukoilee ainoastaan hengessä, käyttämättä kieltä, jota muut voivat ymmärtää. Tällainen tietenkin tuomitaan.

c) Jakeessa 28 sanotaan, *'puhukoot itselleen ja Jumalalle.'* Paavali tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että jos joku tahtoo käyttää kielillä puhumisen lahjaansa, mutta paikalla ei ole selittäjää, silloin hänen on tehtävä se äänettömästi. Tämä ei ilmeisesti ollut yleisenä käytäntönä

seurakunnassa. Meistä tuntuisi todennäköiseltä, että jos Pyhä Henki haluaisi kehottaa jotakuta puhumaan ääneen kielillä, läsnä olisi myös kielten selittäjä. Emme voi tästä jakeesta tehdä sitä johtopäätöstä, että Jumala olisi antanut kielillä puhumisen lahjan sitä varten, että ihmiset voisivat rukoilla Häntä äänettömästi yleisessä kokouksessa.

d) '*Puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan.*' (j. 18). Emme voi päätellä tästä väittämästä, että Paavali käytti kieliä rukouksessa. Meillä ei ole mitään historiallisia merkintöjä, että hän olisi tehnyt niin. On kiinnostavaa, että professori *J Heading* esittää, että tämä viittaa vain siihen tosiseikkaan, että Paavali puhui enemmän kreikkaa kuin hepreaa lähetystehtäviensä puitteissa.

e) Jos kielillä puhumista olisi tarkoitettu käytettäväksi rukouksessa, voisimme toki olettaa, että tähän hengelliseen lahjaan viitattaisiin muissa UT:n klassisissa rukousta koskevista kohdista, esim. Matteus 6, 1 Tim. 2, Room. 8. Herra Jeesus mainitsee rukouksen monta kertaa yläsalissa (Joh. 14:13; 15:16; 16:26). Siellä Hän myös paljasti opetuslapsille Pyhän Hengen tulemisen ja tehtävän. On merkittävää, ettei kielillä puhumista lainkaan mainita rukouksen yhteydessä tässä raamatunkohdassa, eikä missään muuallakaan Raamatussa.

6. Siitä ei ole epäilystäkään, etteikö kielillä puhuminen, *silloin kun se selitettiin*, olisi hyödyttänyt seurakuntaa, mutta ei ole olemassa mitään raamatullista todistusaineistoa sille, että Jumala olisi antanut tämän hengellisen lahjan siihen tarkoitukseen. Apostolien teoissa ei mainita mitään kielten selittämisestä, koska siellä kielillä puhumista käytettiin siinä tilanteessa, jota varten kielet oli tarkoitettu, eli läsnä oli juutalaisia, joihin tämä merkki teki vaikutuksen. Huomatkaa, että Paavali puhui kielillä seurakunnan *ulkopuolella* (1 Kor. 14:18-19). Mutta paikallisseurakunnassa käytettynä kielillä puhuttu sanoma hyödytti uskovia, ja sen vuoksi se piti selittää. Huomatkaa, että seurakuntaa hyödyttää kielillä puhumisen *selittäminen*. Paavali kielsi kielten käytön julkisessa kokouksessa, jos ei ollut selittäjää. Sen lisäksi että kielillä puhuminen toimi merkinä, kielet + selittäminen muodostivat vain profetian lahjan vastineen, mutta niiden kautta sanoman tuominen Jumalalta seurakunnalle veisi kaksi kertaa pitemmän ajan. Jo pelkästään tämän seikan pitäisi riittää osoittamaan, että seurakunnan rakentaminen ei ollut tärkein syy, miksi Jumala antoi tämän armolahjan.

Kielilläpuhumisen lahja täytti tarkoituksensa yhteiseksi hyödyksi (1 Kor. 12:7) ensisijaisesti olemalla merkki, joka vahvisti ja vakuutti oikeaksi evankeliumin sanoman juutalaiselle, ja toissijaisesti siten, että kielillä puhuttu sanoma selitettiin seurakunnalle.

7. Kielillä puhuminen ei ollut todiste Pyhän Hengen kasteesta. Jakeessa 1 Kor. 12:13 Paavali toteaa: *Sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.* Pyhän Hengen kaste asettaa uskovon Kristuksen Ruumiiseen. Tämä tapahtuu kääntymyksen hetkellä. Jokainen todellinen uskova on jo kastettu Pyhässä Hengessä. On ilmeistä, ettei kielillä puhuminen tavallisesti seurannut tätä kastetta, koska Paavali myöhemmin kysyy: *Eiväthän kaikki puhu kielillä?* Kaikki korinttolaiset uskovat olivat saaneet kasteen Hengessä, mutta kaikki eivät puhuneet kielillä.

Apostolien teoissa tähän ilmiöön liittyi kielillä puhuminen ainoastaan neljässä tapauksessa, joista jokainen oli ainutlaatuinen ja ainutkertainen:

a) Apostolien tekojen luvussa 2, kun Pyhä Henki tuli taivaasta ja seurakunta syntyi, opetuslapset puhuivat kielillä. Tämä oli ainutlaatuinen tapahtuma, eikä silloin ilmestyneitä *tulisia kieliä* ole koskaan sen jälkeen nähty. Kielillä puhuminen oli merkki siitä, että Pyhä Henki oli tullut ja jokin uusi oli saanut alkunsa (seurakunta).

b) Apostolien tekojen luvussa 8, vaikka Raamattu ei sanokaan, että samarialaiset puhuivat kielillä, voidaan päätellä, että he tekivät niin. Tässä raamatunkohdassa samarialaisista tuli ensimmäistä kertaa kristittyjä. Jumala odotti, kunnes apostolit tulivat alas Jerusalemissa, ennen kuin Hän antoi Pyhän Hengen, ja samarialaiset puhuivat kielillä. Jälleen tähän oli olemassa selvä syy Jumala osoitti juutalaisille, että vieläpä vihatut samarialaisetkin voisivat olla osa seurakuntaa.

c) Apostolien tekojen luvussa 10 pakanoita pelastui ensimmäisen kerran. He puhuivat kielillä, mikä osoitti, että hekin voivat olla Kristuksen ruumiissa, ja ettei juutalaisen ja pakanan välillä ollut mitään eroa.

d) Apostolien tekojen luvussa 19 noin 12 Johannes Kastajan opetuslasta tuli todelliseksi kristityiksi ja he puhuivat kielillä. Tämä oli selvä merkki, sekä heille että muille, siitä että he olivat nyt osa Kristuksen ruumista, huolimatta heidän aiemmasta erikoisasemastaan.

Apostolien tekojen kirja on täynnä kertomuksia kääntymyksistä, mutta kuitenkin edellä mainitut tapaukset olivat ainoat kerrat, jolloin ihmiset puhuivat kielillä, kun heistä tuli Kristuksen ruumiin jäseniä. Voimme nähdä aivan selvästi, että nämä olivat poikkeuksia, tapauksia, joita ei voitu toistaa, ja että Jumalalla oli hyvin selvä tarkoitus, kun Hän osoitti, että nämä erilaiset ryhmät voisivat muodostaa osan Kristuksen ruumista.

Ehkäpä seuraavasta esimerkistä voisi olla apua. Työntekijöille annetaan usein käyttöön firman auto. Auton *tarkoitus* on, että sitä käytettäisiin työntekijän työtehtävissä. Kuitenkin autoa saadaan käyttää myös vapaa-aikana henkilökohtaiseen käyttöön. Sellainen käyttö on laillista, mutta se ei ole syy, miksi työntekijälle annettiin auto. Kun työsuhde päättyy, hänen odotetaan antavan auton takaisin. Hän saattaisi väittää, että hän käytti sitä vapaa-aikanaan jne., mutta sellaiset perustelut eivät vakuuttaisi hänen työnantajaansa. Koska syy siihen, miksi työntekijällä oli auto käytössään, loppui, siten myös muut sen sivukäytöt päättyivät.

Samalla tapaa kielillä puhumisen tarkoitus oli olla *merkki*. Toki oli mahdollista käyttää tätä lahjaa muillakin tavoin. Se ei kuitenkaan muuta lahjan varsinaista tarkoitusta, ja kun tuo tarkoitus päättyi, myös sen muut sivutarkoitukset päättyivät (seurakunnan rakentaminen ja rukous). On mielenkiintoista, ettei mikään kielillä puhumisen sivutarkoituksista ole riippuvainen kielten käytöstä. Kaikkia voidaan harjoittaa tavallisella puheella. Rukous ja seurakunnan rakentaminen eivät vaadi kielillä puhumista.

Tänä päivänä pannaan paljon painoa sille, että kielillä puhumisesta on hyötyä itsensä rakentamiselle ja rukoukselle. Huolellinen UT:n tutkiminen ei anna tukea tälle. Kielten lahja annettiin juutalaisten vakuuttamiseksi siitä, että evankeliumin sanoma oli jumalallista alkuperää. Joka kerran, kun kieliä käytettiin Apostolien teoissa, paikalla oli juutalaisia ja heidän reaktionsa kirjattiin muistiin. Kun juutalaisen kansan erityiskohtelun aikakausi päättyi, on olemassa runsaasti todisteita siitä, että aito kielillä puhumisen lahja lakkasi.

Douglas J H Mowat